

Un citus, kas šaubās, apžēlojiet

Barbara Tomsone

otrā padomniece Palīdzības biedrības vispārējā prezidijā

Apmeklējuma mācības burvība ir redzēt, ka izmainās dzīves, tiek noslaucītas asaras, pieaug liecības, tiek mīlēti cilvēki, stiprinātas ģimenes.

Manas dārgās māsas, cik gan tā ir liela svētība, ka varu būt ar jums kopā, lai sajustu jūsu spēku un mīlestību pret To Kungu. Paldies jums par mīlestību un līdzjūtību, kurā jūs dalāties ar citiem savā ikdienā.

Mēs zinām, ka Palīdzības biedrības agrīnajās dienās Navū māsas ceļoja no mājas uz māju, kalpojot cita citai, nosakot vajadzības, nesot pārtiku, rūpējoties par slimajiem un izrādot līdzjūtību katrai sievietei un viņas ģimenei.¹ Tas atgādina Rakstu pantu no Jūdas vēstules: „Un citus, kas šaubās, apžēlojiet.”² Domājot par šo Rakstu pantu un tā nozīmi, manas domas pievēršas Glābējam un tām daudzajām reizēm, kad Raksti vēsta par mīlestību un līdzjūtību, ko Kristus izjuta pret ikvienu.

Jaunajā Derībā mēs bieži lasām, ka Kristus „iežēlojās”³ par cilvēkiem, kad Viņš atsaucās uz viņu vajadzībām. Viņš iežēlojās, kad redzēja, ka viņi bija izsalkuši, un Viņš tos paēdināja, vai kad viņi bija slimi, un Viņš tos dziedināja, vai kad viņiem bija nepieciešams garīgs stiprinājums, un Viņš tos mācīja.

Iežēlošanās nozīmē izjust mīlestību un žēlastību pret citu cilvēku. Tas nozīmē būt līdzjūtīgam un vēlēties atvieglināt citu ciešanas. Tas nozīmē izrādīt laipnību un labsirdību pret citu cilvēku.

Glābējs ir mūs lūdzis darīt to, ko Viņš ir darījis,⁴ nest cits cita slogus, mierināt tos, kuriem nepieciešams mierinājums, sērot ar tiem, kas sēro,⁵ pabarot izsalkušo, apmeklēt slimo,⁶ palīdzēt vājajiem, pacelt gurdenās rokas⁷ un „[mācīt] cits citam valstības mācību.”⁸ Manuprāt, šie vārdi un darbības raksturo apmeklējošās māsas — tās, kuras kalpo citiem.

Apmeklējuma mācība sniedz sievietēm iespēju pārraudzīt, stiprināt un mācīt citai citu. Līdzīgi kā skolotājam Ārona priesterībā ir dota atbildība „vienmēr uzraudzīt baznīcas locekļus, un būt ar tiem un stiprināt tos”⁹, apmeklējošā māsa izrāda savu mīlestību, lūdzot domādama par katru māsu, kurai viņa ir aicināta kalpot.

Māsa Džūlija B. Beka ir mums atgādinājusi: „Tā kā mēs rīkojamies pēc Jēzus Kristus parauga un mācībām, mēs augstu vērtējam šo svēto uzdevumu — mīlēt, pazīt, kalpot, izprast, mācīt un palīdzēt Viņa Vārdā.”¹⁰

Šodien es vēlos runāt par divām lietām:

1) svētībām, kuras jūs sniežat citiem, kalpojot kā apmeklējošās māsas,

2) un svētībām, kuras jūs saņemat, kalpojot citiem.

Svētības, kuras jūs sniežat citiem, kalpojot kā apmeklējošās māsas

Nesen es tikos ar sieviešu grupu Ankoridžā, Aļaskā. Telpā bija aptuveni divpadsmit sievietes, un vēl sešas pievienojās sarunā pa tālruni no citām Aļaskas pilsētām un mazpilsētām. Daudzas no šīm sievietēm dzīvoja simtiem jūdžu attālumā no Baznīcas ēkas. Šīs sievietes mācīja mani par apmeklējuma mācību.

Lai personīgi apmeklētu visas māsas, vajadzētu lidot ar lidmašīnu, braukt ar kuģi vai pārvarēt lielu attālumu ar mašīnu. Skaidrs, ka laika un izmaksu dēļ mājas apmeklējumi bija neiespējami. Tomēr šīs māsas jutās cieši vienotas, jo viņas dedzīgi lūdza cita par citu un tiecās pēc Svētā Gara vadības, lai zinātu, kas viņu māsām ir vajadzīgs, pat ja viņas bieži personiski netikās. Viņas spēja sazināties ar tālruni, interneta un pasta palīdzību. Viņas kalpoja ar mīlestību, jo viņas bija noslēgušas derību ar To Kungu un vēlējās svētīt un stiprināt savas māsas.

Kāds cits apmeklējošo māsu pāris Kongo demokrātiskajā Republikā kājām veica lielu attālumu, lai apmeklētu kādu sievieti un viņas zīdaini. Šīs māsas lūdzot sagatavoja vēstījumu un vēlējās zināt, kā viņas varētu veikt pozitīvas izmaiņas šīs dārgās sievietes dzīvē, kuru viņas apmeklēja. Sievieti saviļņoja viņu apmeklējums. Viņai šis vēstījums bija no debesīm, kas tika sniegts tieši viņai. Kad apmeklējošās māsas tikās viņas pieticīgajā mājoklī, māsa, viņas ģimene un apmeklējošās māsas — visas tika iedvesmotas un svētītas. Garais pārgājiens nešķīta kā upuris. Šīm apmeklējošām māsām piemita līdzjūtība, veicot pozitīvas izmaiņas un svētot šīs sievietes dzīvi.

Liels attālums, izmaksas un drošības apsvērumi padara personiskās ikmēneša vizītes neiespējamās dažos Baznīcas reģionos, taču caur personīgu atklāsmes spēku māsas, kuras patiesi tiecas mīlēt cita citu un pārrauga, un stiprina cita citu, atrod veidus, kā paveikt šo Tā Kunga doto aicinājumu.

Iedvesmota Palīdzības biedrības prezidente apspriežas ar savu bīskapu un ar lūgšanu veic apmeklējuma mācības nozīmējumus, lai palīdzētu viņam pārraudzīt un rūpēties par katru sievieti bīskapijā. Kad mēs izprotam šo apspriešanās un atklāsmes procesu, mēs labāk izprotam mūsu svarīgo atbildību kalpot un varam ar lielāku pārliecību paļauties uz Garu, kas vada mūsu centienus.

Es esmu tāda, kura ir apmeklējusi vairākas sievietes katru mēnesi un tad lepni ar atvieglojumu paziņojusi, ka mana apmeklējuma mācība ir paveikta! Nu, tā darba daļa, par kuru es atskaitos, varētu būt paveikta, taču, ja tas ir vienīgais iemesls, kāpēc es to daru, man būtu jākaunas.

Apmeklējuma mācības burvība nav 100 procentu apmeklējuma ieraksts ikmēneša atskaitē; apmeklējuma mācības burvība ir redzēt, ka izmainās dzīves, tiek noslaucītas asaras, pieaug liecības, tiek mīlēti cilvēki, stiprinātas ģimenes, iepriecināti cilvēki, pabaroti izsalkušie, apmeklēti slimie un mierināti sērojošie. Patiesībā apmeklējuma mācība nekad netiek paveikta, jo mēs pārraugām un stiprinām vienmēr.

Cita apmeklējuma mācības svētība ir pieaugt vienotībā un mīlestībā. Raksti sniedz mums padomu, kādā veidā to sasniegt: „Un viņš pavēlēja tiem, lai viņi ... vienprātīgi raudzītos uz priekšu, ar vienu ticību un vienu kristīšanos, sasaistījuši savas sirdis vienotībā un mīlestībā cits pret citu.”¹¹

Daudzas sievietes ir ziņojušas, ka iemesls, kāpēc viņas ir atkal kļuvušas aktīvas Baznīcā, ir pateicoties apmeklējošām māsām, kuras ieradās mēnesi pēc mēneša un kalpoja viņām, glābjot viņas, mīlot viņas un svētot viņas.

Dažkārt vēstījums būs pats svarīgākais, ar ko jūs dalāties noteiktā apmeklējumā. Dažas sievietes saņem mazu garīgo bagātinājumu savā dzīvē, neskaitot jūsu sniegto vēstījumu. *Liahonā* atrodamie Apmeklējuma mācības vēstījumi ir evaņģēlija vēstījumi, kas palīdz katrai sievietei palielināt savu ticību, stiprināt savu ģimeni, un uzsver žēlsirdīgu palīdzību.

Reizēm pati nozīmīgākā svētība jūsu apmeklējumā būs vienkārši klausīšanās. Klausīšanās sniedz mierinājumu, izpratni un dziedināšanu. Tomēr kādā citā reizē jums varbūt vajadzēs uzrotīt savas piedurknes un ķerties pie darba mājās vai palīdzēt nomierināt raudošu bērnu.

Svētības, kuras jūs saņemat, kalpojot citiem

Svētības, kuras jūs saņemat, kalpojot citiem, ir daudz. Es esmu dažkārt teikusi: „Ak, man ir jāpaveic sava apmeklējuma mācība!” (Tās bija reizes, kad es aizmirsu, ka es apmeklēju un mācu sievietes. Tās bija reizes, kad es uz to raudzījos kā uz nastu, nevis kā uz svētību.) Es varu godīgi teikt, ka tad, kad es veicu apmeklējuma mācību, es vienmēr jutos labāk. Es tiku pacilāta, mīlēta un svētīta, bieži vien daudz vairāk nekā māsa, kuru es apmeklēju. Mana mīlestība pieauga. Mana vēlme kalpot pieauga. Un es spēju izprast to, cik brīnišķīgu veidu Debesu Tēvs ir mums izplānojis, lai mēs pārraudzītu un rūpētos cita par citu.

Citas svētības, esot par apmeklējošo māsu, ir tādas, ka mēs iepazīstam un sadraudzējamies ar cilvēkiem, kurus mēs citādi labi neiepazītu. Reizēm tas ļauj mums būt par atbildi uz kāda cilvēka lūgšanām. Arī personīgā atklāsme un garīgās pieredzes ir cieši saistītas ar apmeklējuma mācību.

Es esmu pieredzējusi dažas no pazemīgākajām, priecīgākajām un garīgākajām savas dzīves pieredzēm, atrodoties sieviešu mājās savā bīskapijā un visā pasaulē. Mēs esam mācījušas cita citai evaņģēliju. Mēs esam kopā raudājušas, kopā smējušas, kopā risinājušas problēmas, un es esmu tikusi iedvesmota un svētīta.

Kādu vakaru mēneša beigās es gatavojos doties ārpus pilsētas un vēl nebiju apmeklējusi vienu no savām māsām. Tas bija vēl vakarā, un man nebija norunāta tikšanās. Es nezvanīju. Man nebija pārinieces. Taču es nolēmu, ka būtu svarīgi apmeklēt manu draudzeni Džūliju. Džūlijas meita Ešlija bija piedzimis ar trauslu kaulu slimību. Lai arī Ešlija bija gandrīz sešus gadus veca, viņa bija ļoti maziņa un nespēja neko daudz darīt, kā tikai kustināt savas rokas un runāt. Viņa gulēja uz aitādas paklāja visu dienu, katru dienu. Ešlija bija laimīgs, priecīgs bērns, un man patika būt pie viņas.

Tajā īpašajā vakarā, kad es ierados viņu mājās, Džūlija ieaicināja mani iekšā, un Ešlija sauca, ka viņa vēlas man kaut ko parādīt. Es devos iekšā un notupos uz grīdas līdzās Ešlijai, un viņas māte — Ešlijai otrā pusē. Ešlija teica: „Paskaties, ko es varu izdarīt!” Tad ar nelielu savas mātes palīdzību Ešlija spēja pagriezties uz saviem sāniem un atkal atpakaļ. Tas viņai bija prasījis gandrīz sešus gadus, lai sasniegtu šo brīnišķīgo mērķi. Kad mēs aplaudējām, priecājāmies, smējāmies un kopā raudājām šajā īpašajā reizē, es pateicos Debesu Tēvam, ka es biju devusies apmeklējuma mācībā un ka nebiju palaidusi garām šo lielo notikumu. Lai arī šis apmeklējums bija pirms daudziem gadiem un jaukā Ešlija jau ir mirusi, es būšu mūžam pateicīga, ka man kopā ar viņu bija šī īpašā pieredze.

Mana dārgā māte bija brīnišķīga un uzticīga apmeklējošā māsa daudzu gadu garumā. Viņa pastāvīgi domāja par iespējām, kā viņa varētu svētīt ģimenes, kuras viņa apmeklēja. Viņa pievērsa īpašu uzmanību to sieviešu bērniem, kuras viņa apmeklēja, cerot stiprināt ģimenes. Es atceros kādu piecgadīgu bērnu pieskrienam pie manas mātes Baznīcā un paziņojam: „Tu esi mana apmeklējošā māsa. Es tevi mīlu!” Manai mātei tā bija svētība — būt par brīnišķīgu sieviešu un viņu ģimenes dzīves daļu.

Ne visas pieredzes, kas saistītas ar apmeklējuma mācību, ir siltas un brīnišķīgas. Dažkārt tas ir grūti, piemēram, apmeklējot mājas, kurās jūs patiesībā neesat laipni aicināta, vai kad ir grūti tikties ar kādu māsu, kura ir ļoti aizņemta. Labu attiecību izveidošana ar dažām māsām var prasīt ilgāku laiku. Taču, kad mēs patiesi tiecamies mīlēt, rūpēties un lūgt par kādu māsu, Svētais Gars palīdzēs mums atrast veidu, kā par viņu rūpēties un stiprināt.

Prezidents Tomass S. Monsons ir Glābējam līdzīgas kalpošanas meistars. Viņš pastāvīgi apmeklē citus cilvēkus un palīdz viņiem. Viņš ir teicis: „Mums apkārt ir tādi, kam vajadzīga mūsu uzmanība, mūsu iedrošinājums, mūsu atbalsts, mūsu mierinājums, mūsu laipnība ... Mēs esam Tā Kunga rokas šeit, uz Zemes, ar uzdevumu kalpot un palīdzēt Viņa bērniem. Viņš paļaujas uz ikvienu no mums.”¹²

„Un [neviena] nevar palīdzēt šinī darbā, izņemot, ja [viņa] būs [pazemīga] un [pilna] mīlestības, [būdamā] ar ticību, cerību un žēlsirdību, [būdamā] [atturīga] visās lietās, lai arī kas tiktu uzticēts [viņas] gādībai.”¹³

Sievietes, kuras mēs apmeklējam, ir uzticētas mūsu gādībai. Izrādīsim mīlestību un līdzjūtību un tādējādi radīsim pozitīvas pārmaiņas to cilvēku dzīvē, kuri ir uzticēti mūsu gādībai.

Māsas, es mīlu jūs. Es lūdzu, lai jūs sajustu mūsu Debesu Tēva un mūsu Glābēja, Jēzus Kristus, mīlestību. Es liecinu jums, ka Glābējs dzīvo. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Skat. Jill Mulvay Derr, Janath Russell Cannon, and Maureen Ursenbach Beecher, *Women of Covenant: The Story of Relief Society* (1992), 32.–33.lpp.
2. Jūdas 1:22.
3. Mateja 9:36; 14:14.
4. Skat. Jāņa 13:15.
5. Skat. Mosijas 18:8–9.
6. Skat. Mosijas 4:26.

7. Skat. Mācība un Derības 81:5.
8. Mācība un Derības 88:77.
9. Mācība un Derības 20:53–54.
10. Julie B. Beck, “Relief Society: A Sacred Work,” *Liahona*, 2009. g. nov., 113. lpp.
11. Mosijas 18:19, 21.
12. Thomas S. Monson, “What Have I Done for Someone Today?” *Liahona*, 2009. g. nov., 84. lpp.
13. Mācība un Derības 12:8.